
Senyera vs. Merode & Stuart flags

Autor:

Data de publicació: 23-10-2010

1.- Isabel I la reina verge en morir sense descendència va crear una dinastia Stewart al cap de uns 20 anys de executar als catòlics escocesos incloent la reina Maria el 1583 fent coronar el seu fill com Jacobo of England, Wales, Ireland (6th of Scotland).. per tant era normal q en el quadre de Hilliard de la invencible del 1588 porti la bandera de franges bermelles i blanques (que no ha estat mai dels Tudor) dels Stewart vençuda i decapitada Maria el 1583 i futur rei Jacobo el 1603 quan ella mori

Fa anys que explico a qui m'ho pregunta que les senyeres de l'epoca Tudor sobre fons platejat o blanc no eren directament catalanes (vegeu detall més avall) i sabent que són l'origen de la bandera de la West indian Co. que 100 anys més tard es disputarà amb la bandera de barres vermelles dels Merode-Hulshout l'origen de la bandera americana..

Jo personalment penso que l'holandesa-catalana també té possibilitats de ser-ne l'origen, ja que els "13 estats separatistes" no podien agafar els colors de l'enemic i a part d'això, tenien una comunió d'idees i una estreta relació, amb els holandesos independitzats de les Espanyes el 1588. Nova York va començar sent Nova Amsterdam i quasi al costat (molt a prop) hi ha la Westerlo holandeso-americana, que també té la senyera, així com altres antigues colònies holandeses que van passar a formar part dels 13 estats que lluitarien per la independència.

L'escut d'armes dels Merode deriva de l'escut dels comtes de Barcelona. Aquest escut d'armes es va convertir llavors en la bandera emprada per les naus Catalanes, i en l'actualitat l'utilitzen molts estats diferents. L'escut d'armes dels Merode, o "Les quatre amis", és només conegut com les 'Quatre Barres' o el 'Sang et Or.' Tots els Merodes actuals descendeixen de Pere Berenger, el tercer germà d'Alfons II rei d'Aragó .

El moto família Merode és 'Plus d'Honneurs que d'Honneurs.'

L'entrada dels colors de Catalunya a la família Merode es remunta a Pere Berenger, tercer fill de Ramon Berenguer, comte de Barcelona i de Provença, i Peronella, que el 1179, al tornar de la creuada a Terra Santa, es va retirar a Alemanya casant-se amb Adelaida de Rode -filla d'Hugh, Baró de Rode i de Constanza de La Marca-, d'ells va néixer un fill, Werner Rode (Werner III) que va ser el primer Merode en portar les barres dels nostres comtes a la segona meitat de segle XII.. (ref: Le lief de Mérode: plus de 830 ans d'histoire)

As the Aragon were the ancestors of the Merode family, the actual weapon shield of the Merodes still represent the same 4 red (blood) bars on a golden shield background. (Kasteel van Weterlo).

Les descendants des Chevaliers Croisés : Monseigneur Xavier de Mérode descendait de Pierre Bérenger, troisième fils de Raymond Bérenger, Roi d'Aragon et Comte de Barcelone et de Provence. En 1179, Pierre Bérenger, revenu des Croisades, épousa l'héritière des Mérode et leurs descendants gardèrent ce nom. (Croisade des Zouaves Pontificaux: origines et motivations).

Bandera de Hulshout

Fets a puntualitzar

1.- Isabel I la reina verge en morir sense descendència va crear una nova dinastia Stewart al cap de uns 20 anys de executar als catòlics escocesos incloent la reina Maria el 1583 fent coronar el seu fill com Jacobo I of England, Wales, Ireland (6th of Scotland).. per tant era normal que en el quadre de Hilliard de la invencible del 1588, vençuda i decapitada Maria el 1583, portés la bandera dels Stewart, nova dinastia creada per ella, amb les franges bermelles i blanques dels Stewart (bandera que no ha estat mai dels Tudor). De fet ja havia designat Jacobo VI d'Escòcia com futur rei Jacobo I d'Anglaterra, que ho seria el 1603 a la seva mort.

2.- Més q un possible competidor a l'origen Merode i també d'arrels catalanes a través de la via holandesa. penso que seria una conjunció d'interessos Merode i Holandesos cap una mateixa bandera amb 13 stripes barrejats evocant els 13 estats

3.- Cal afegir al fet que la bandera dels EUA prové de la British East India Company però en Joan Canadell ha trobat que alguns dels fundadors de la companyia eren mercaders amb cognom d'origen català=> Cordell (Cordill) , Staper (Estapé), Burrell (Borrell), Barret (=), Barker (Barquer), Turner (Torner)...

Seguint aquests raonaments, que connecten punts històrics sovint passats per alt. A continuació, hi ha un resum estructurat d'aquesta argumentació, incorporant algunes evidències aportades i altres contrastades amb les fonts disponibles.

1. La Gènesi: Les Senyeres Tudor Angleses (Segle XVI)

El punt de partida de la tesi és una diferenciació clau que sovint es confon:

La bandera de la Reina Elisabet I que apareix en quadres de l'època (com el del H.M.S. Tiger de Van de Velde) no és ni una bandera Tudor ni una Senyera catalana. Es tracta de banderes navals angleses implementades dinastia Tudor-Stuart a partir de l'execució de Maria Stuart, caracteritzades per barres vermelles sobre fons blanc o platejat .

Aquestes banderes, amb les seves franges, es consideren un origen directe de la bandera de la West India Company anglesa, i posteriorment, un dels possibles orígens de la bandera dels Estats Units. Així ho corroboren fonts vexil·lològiques com The Flags of the World (1896) .

2. El Pont: La Senyera a les Naus Catalanes de l'Armada Invencible (1588)

Un cop establerta la diferència, la tesi defensa que també hi havia senyeres catalanes autèntiques a l'Armada Invencible.

Prova documental: En Cesc Garrido va trobar un document dels arxius venecians que cita com "Francis Drake va cremar les naus catalanes" durant els enfrontaments de 1588, cosa que demostra que hi havia una presència naval catalana molt important, que fes que Drake les considerés totes catalanes.

Prova iconogràfica: A partir de l'anàlisi del quadre de l'Apothecaries Hall, es pot marcar i distingir visualment les naus que (segons un criteri objectiu.) onejaven la Senyera (barres grogues i vermelles, verticals) de les que onejaven la bandera Tudor anglesa (barres blanques i vermelles).

3. La Connexió Dinàstica: Els Merode-Hulshout, els Stuart i la Casa de Guisa

Aquesta és la part central i més innovadora de la tesi, on s'explica l'origen català de la bandera Escocesa i després de la EIC a través de la noblesa europea.

Els Merode i la Senyera: Defensa que l'escut dels Merode (barres vermelles sobre fons daurat) deriva directament de l'escut dels comtes de Barcelona. Aquest llinatge el va introduir Pere Bérenger, fill de Ramon Berenguer, que el segle XII es va casar amb l'hereva dels Merode.

Maria Stuart i l'herència dels Guisa: La connexió catalana arriba a Escòcia a través de Maria Stuart heretada de la seva mare Maria de Guisa. El seu escut d'armes incloïa les barres Catalanes, heretades de la seva àvia, Violant d'Aragó (filla de Joan I el Caçador) . Així, els colors de la Senyera van esdevenir un símbol dels Stuart, hereus del tron anglès.

Les banderes dels Guisa: El raonament final és que la bandera de barres anglesa que onejava la Reina Isabel I al quadre Hilliard a la costa en front de la Invencible no era catalana, sinó que representava els colors dinàstics de la Casa de Guisa-Stuart. Això explicaria per què l'erudit anglès (citat) afirma que la bandera de les "sis barres" va ser adoptada pels Stuart a principis del segle XVII: era el seu propi emblema hereditari.

4. L'Origen de la Bandera Americana: Una Tercera Via (Holandesa heredada també de la senyera)

Paral·lelament, hi ha una hipòtesi alternativa a la influència britànica directa per a l'origen de la bandera dels EUA:

La connexió holandesa: Argumentes que la bandera de barres també podria venir dels holandesos, ja que els "13 estats separatistes" no podien adoptar els colors de l'enemic (Anglaterra). Els colons tenien una forta comunió d'idees amb els holandesos (independitzats d'Espanya el 1588).

Prova geogràfica: L'antiga Nova Amsterdam es va convertir en Nova York, i a prop hi ha la localitat de Westerlo (que com diu la font holandesa, també té la Senyera). Antiques colònies holandeses van passar a formar part dels 13 estats rebels.

Aquesta és, en essència, la tesi: un viatge de la Senyera des de la Catalunya (Merode) cap a Escòcia (Guisa-Stuart) i Anglaterra, per acabar com a possible inspiració per a les banderes de les companyies colonials i, finalment, la dels Estats Units, amb un possible competidor també d'arrels catalanes a través de la via holandesa.

La via holandesa: una conjunció d'interessos, no un competidor

És una observació clau. La tesi no presenta la influència holandesa com una rival de la catalana-Guisa, sinó com a part d'un mateix fenomen de circulació de símbols per les xarxes comercials i polítiques del moment.

Les colònies holandeses que més tard formarien part dels 13 estats (com la Nova Amsterdam fundada com colònia holandesa per Peter Stuyvesant el 1613 que esdevindria Nova York) compartien espai i, en certa manera, una "conjunció d'interessos" amb altres colònies .

El fet que tant la bandera de la Companyia Holandesa de les Índies Occidentals (amb les mateixes franges) nasquessin en un context de lluita contra la monarquia hispànica, com les banderes dels estats rebels en lluita contra Anglaterra i amb estreta relació comercial i ideològica amb els holandesos, fa que sigui molt més coherent pensar en una convergència d'interessos que en una competència. Recordem Nova York i els seus jueus catalans provinents d'Holanda. Tots buscaven símbols que els identifiquessin com a nous estats independents.

L'herència Stuart a la bandera d'Elisabet I

Aquí hi ha un argument que reforça considerablement la teoria. La puntualització sobre la successió d'Elisabet I és històricament precisa i explica per què una bandera de franges vermelles i blanques apareix en un quadre de 1588:

Maria Stuart era l'hereva legítima: Com a besneta d'Enric VII d'Anglaterra, Maria Stuart era la hereva directa al tron anglès si Elisabet moria sense descendència . Això és important, perquè significa que la seva bandera (la dels Stuart, que portava les barres dels Guisa) no era un símbol estrany a Anglaterra, sinó l'estendard de la línia successòria legítima.

Jacobo, el futur rei: Quan Elisabet va executar Maria el 1587, el seu fill Jacobo VI d'Escòcia es va convertir en l'hereu indiscutible, i efectivament va ser coronat com a Jacobo I d'Anglaterra el 1603, quan Elisabet va morir sense fills .

Una qüestió de legitimitat: Per tant, a la pintura de 1588, quan Elisabet encara regnava però ja havia executat l'hereva legítima i el seu fill esperava el tron, era lògic que la bandera dels Stuart (la que portava les barres dels Guisa) ja estigués present. No era una bandera "anglesa" dels Tudor, sinó la insígnia de la dinastia que estava a punt d'heretar la corona anglesa .

La connexió entre l'execució de Maria Stuart i la presència dels seus colors en la iconografia naval anglesa dels Tudor convertits en Stuart, poc després, per designació de Isabel I sobre el seu hereu designat per ella: Jacobo VI Stuart, fill de Maria Stuart, és una peça clau que encaixa perfectament.